Saa var han ~~[illegible]~~ og fra Comedien gik han og saa igiennem
Durind, og jeg fulgte med min Söster hvorhän hun da
skar tilvirke ham en Maal Dalig, med Digttöi osv
som var hans beste Drik om Aftenen; nu vare
der kun 4 Dage til hans Födselsdag tilbage.
og da Hr. Wolf skulde til Byen Fortdag bleve vi enige
at fölges ad, og tage [illegible] med os tilbage,
vi reiste hele Natten og da vi ankom var
Jeger Kammeren mig at der alt var bestilt
Vogn til Dagen at ~~tre~~ og mig Söster ~~[illegible]~~ siger mig lille
mig at have ~~[illegible]~~ forat jeg dog kunde ~~vaagnt~~: at Alle Paulsen
kom derind; jeg blev da grumlig forskrækket
derude fordi jeg alt havde begyndt at flytte
Sager osv til Byen og saa alt [illegible] gaaet
der til, og dernæst flyttede jeg ikke om at Paulsen
skulde kunde Mysön om [illegible] i sin Vej
skyldige Dragt, — dog da jeg havde betænkning
lidt tænkte jeg lad gaae, nu gjör vi det saa godt
vi kunne osv — Hvor havde bestemt, som
sædvanlig paa den Dag at være paa Mysön
men nu havde Hr. F. ~~commenteret~~ at
han dog maatte være for sig da, ~~[illegible]~~ saa havde
han sagt, ja saa kom vi til Mysön, og der saa
var hun indgaaet [illegible], og saa lader maatte
de ~~[illegible]~~ nu skylde at alt ikke var bedre nu
det var, ~~ikke [illegible]~~ nu ~~ved~~ jeg denne
blodt at udsætte deres Reise en Dag, forat
jeg kunde være en Dag Touristen hjemme at
have istand til dem, Hvormalt ham ~~og~~ Hr. Wolf
og jeg reiste nu Natten igjennem atter hjemme, og jeg
fik vagnet, med at indrette til Paulsens
Modtagelse, saa dannet at jeg tænkte og gav
alle Anstalter i Anledning af ~~4~~ Födselsdagen
Ti vi havde nok bestemt nogle Tableauer og
Scener, men da alt sligt, i al Hemmelighed, kostede
i det Hiem meddeme meget Hengivenhed forat tilmeldinge
bringe Dragterne osv osv — og jeg var occuperet nok,
saa lod jeg det blive med en Dinner hvor alle vore Nabor

og bedste Venner
Maren indbuden, hvor Tordet blev afsjunget en
14 Sang af Nannye, og om Aftenen spilt en god
gammel Cotteriin, som vi kaldte Vandten, og Thorv:
~~var~~ meget fornöiet, Sauelser, med Börn,
Sönner og Aven, vare her i 10 Dage, og vi
giorde alt for at morre dem, som man kunde
i det taalelige Veire, dog Thrinu kunde
~~ikke~~ altid taale at kiöre ud, saa vi kunde ikke
engang hvert qvale med os hvor som ikke
Egn; til Lykke vare ~~vi~~ indbudne til adskillige
Diner, for vore Naboer, og saa gik
Tiden; endelig kom Julen saa Tale, og jeg
sagde Thor: havde sagt han vilde komme her
som bestemmelig at være med os i Julen, dog
han blev H: K: saa heftig at ~~[illegible]~~ han under
a Mand maatte ligge sig deri mellem, og sagde
~~at~~ sent smukt, at det var os kiært af Kierlighed
for Thorv: at vi begge önskede at han sam
og alt fra var det best at lade ham fare
vælge hvad han önskede, efter jeg sagde da
at jeg var overbeviist om at han holdt meget
af Landet, men naar Thrinu Th: vilde komme
til samme Tid, vilde hun være velkommen
og alt endte venlig, ~~saa~~ men jeg mærkede
her en bitterhed, og en Misfornöielse paa mig og hun
paa hele Danmark, som hun selv altfor ofte sagde
giört tilkiende at i Rom, hvor hun nu med
saa alt hvad der var dansk, siden dog at kunde
det; som jeg da tog mig den Frihed at grunde
skiönt jeg ~~nesten~~ kiender saa hende i Rom; hvad togene haar
hun giorde os den Ære at komme til Thee om Aftenen
som de sidste 2 Maaneder, var i det mindste
3 gange ugentlig; — dog saa snart Thor slötte
ovenp i sine egne Værelser. Forsögte han sam
sielden, men saa Nysöen var hun gemmelig ved
saa de danske Operaer, og jeg saa slet det ikke
var baade og hvad hun i Vinter havde hiemmet
fra Rome, dette blev hun meget vrevig over og saaslat

15

at de netop havde været fortreffelige, dog gik
mister sin ~~Veen~~ havde været hen Aften i Operaen
samme Aften havde Thorv: og jeg og været der, og
begge fundet det gammeldags, samme havde
jeg været der flere gange, dog Thorv: [illegible]
sielden, fordi hun nesten bestandig fandt det
daarlig, dette saa bebreidte jeg, og opfordrede
Thorv: at besøge den, dog han var den [illegible]
ikke ganske villig, og da jeg [illegible] bebreidede
ham det, undskyldte han sig med at ~~[illegible]~~ man
jo nok kunde see at hun Ch: var [illegible], saa
han ~~ikke maatte~~ en saa det for raadeligst, for
hun havde ligt at snakke hende efter Munden,
nu ~~[illegible]~~ strax han engang saa en [illegible] og [illegible]
for med Paulsen, og den var han saa bange
at forskrække. — ~~[illegible]~~ [illegible] Paulsen var
han havde jeg min Fornøielse [illegible], som
nok for mange Aar siden havde levet [illegible]
dem saa de danske Herregaarde, og dette
Liv morede ham meget, han [illegible] mig ogsaa
alle hans [illegible], som han nu i mange Aar ikke
havde kiendt, jeg [illegible] nu [illegible] dag at han
i det mindste [illegible] af dem, og det lod [illegible] som
om det morede ham, [illegible] lod ogsaa til at [illegible]
om den danske Digter [illegible], som var den [illegible]
[illegible] [illegible] var [illegible] og
havde ikke en anden Tanke end hans Elisa, som
han altid fulgte i [illegible] —

Samme Morgen fandt jeg og Hr. W: vare her [illegible]
med Thorv: havde Damen strax taget fat paa
Arbeidet, og begyndte [illegible] til
Chr: [illegible] ~~[illegible]~~ i [illegible] havde han endnu
intet giort, dette Basreliefet fik han [illegible]
følger) man [illegible] ikke [illegible], thi [illegible] vare [illegible]
som [illegible] ham, efter [illegible] lange Reise, og nu
saa [illegible] følte han [illegible] som han bildte
sig ind maatte være [illegible], dette [illegible] ham i en [illegible]
[illegible], og han sov ikke hele Natten, [illegible] mig =

2/6 skrevet et Brev til G: Möller om at besöge ham
da han ikke vilde consultere ~~Bang~~ Andre, fordi han var
bange at de ~~[illegible]~~ skulde fortælle ~~det~~ i Byen, og
han fandt det var en saa gruelig Skam for ham at
have en saadan ~~[illegible]~~ [illegible]; han var saa skamfuld
som en Fruentimmer [illegible] alle ubegrundede [illegible] til han blev
lidt bedre vant dertil, og hörte at der var
mange unge Mennesker som havde det, han
skammer sig, hvem der vidste det maatte ~~ikke~~ [illegible] om
ham.:) Jeg skriver og han sendte Wilkens med Brevet
~~da~~ strax om Aftenen efter han var kommet til Byen, dog saa
havde han havt der voret 6 Personer i Stuen
og skiönt jeg havde saa lagt ham ikke at skamme
sig, men giöre, som naar han vaskes med os, at
ligge dennem og saa fordi ligesom for [illegible]
jeg bestandig ogsaa ~~saa~~ havde lange Samtaler, saa at
han aldrig fik kunne Tanker) saa havde han
dog ikke gjort det; nu sagde han ~~mig~~ [illegible] det var for stor
confidence, jeg er altid meget forsigtig, og var som
her; — Kort han havde ladet Doctoren sige [illegible] og
da han nu kom hjemme, var den saa forværret [illegible],
han var aldrig havde saaet Störsten af,
da Kl: blev 9 og den blev 10 [illegible] og Möller ikke kom, saa sendte
han bud efter Bang, eller ogsaa det traf sig at Bang
kom af sig selv (det husker jeg ikke mere) NB: Dennem som
han de foregaaende Dage havde voret bange for, var aldeles
gaaet over, og nu var han roelig herfor, og meente at
det nok havde voret gnavent, eller Forkiölelse [illegible]
~~den havde været Aarsagen som havde [illegible] ham~~;
~~[illegible]~~
men nu var han blevet bange for Brokket, og
herfor gav Bang ham Omslag (som jeg husker af hans Brev
til mig) om det han havde skrevet til M: ~~om~~ sagde han
intet til Bang. Kl 1 kom endelig M: og fortalte mig
heller ikke til ham, om hin foregaaende Frygt for Brok, da
den vare var forgaaet, men viste ham [illegible] Brevet
og skrivende mig: Möller havde raadet ham at ligge [illegible]
og for at det dessto ~~[illegible]~~ tidligere kunde komme sig, det er [illegible]
en saar Mave siger han med nu. — ~~Et~~ for fortæller
mig endnu ~~[illegible]~~ i samme Brev ~~[illegible]~~ at han har ladet
sig [illegible] at Brevet var mödet hvorpaa han tegner, som er

17

-næsten han kan giöre medens han saa lader meden ligge ud ~~Udkast~~ paa Papiiret, det første Tegning forestiller Madonna med Barnet i Midtet, de Andre × – o / z ———— i denne Mellemtid fik jeg Planen ~~til~~ min modige Barne hvoraf jeg saae at han ikke var tilfreds, endelig ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ tog han sig ud og som sædvanlig satte sig strax i Arbeidet ~~og var glad~~ men med Julen kom en Öhlenschläger med Sön, og nogle flere Giester og Thorvaldsen, giorde det deilige Basrelief Jule Glæden; han arbeidede nu saa flittig paa det at det til Jule Aften blev færdig Modelleret, og vi fik det til samme Aften stillet hen mod det og hvor Tavlen blev stillet ziret med Decorationer af Draperier det deilige og der Tavlen kom til at staae paa et Bord; hvorpaa det skulde arrangeret som et Alter, ovenover ~~det fik~~ de Jule gaverne skulde ligge; i Lamper Lys paa hver Side fik vi indskiønnet

eller som her følger Skitzen af og man kan ikke forestille sig hvad Virkning dette Værk i det smukke Lampelys giorde og saa gjorde det Öhlenschläger saaledes at han gik ud af Mötet og giorde et Digt derom; og nu kom han tilbage og læste det op for os og saa græd han, og gik ud igien, og Thorv: vendte sig til mig og sagde: hvad glæder han nu sig for over Et Jule Træ maatte ikke mangle, vi havde dertil valgt et deiligt stort 4 Alen høit Myrte træ, som jeg bandt en Mængde artificielle Roser i og derforuden en mængde smaa Voxlys, ser paa blev nu sat blandt andre Decorationer de Sager som Thorvaldsen Aftenen i Forveien havde hiulpet mig at lave som han sædvanlig

18

Tribut til Jule Front, og som ging de 2 for-
gaaende Aar alt har omtalt, han tegnede
og saa nogle Harlequiner som bleve
udklippede og saa hængte, ~~Det~~ var deilige
og Costumerne i det [illegible] Grönne, gjorde god
Wirkning, efter at alle Personerne var
udvaalte, hvori Claudi deg han. Men — det rigtig var
Natte fortil Morro: Huus han [illegible] det
saa begyndte man om at afklippe Har-
lequiner, som baade Efter-slägend og Sömmer og
Whalfor fik deres Deel af, dog har
jeg med min Andeel, som det Lærende
erindrer mig om den Velsignede
Manns Venlige, Godmodige Sind i for
med vi kunde faae ham til at giöre
alt med, og tage Deel i hvad vi [illegible]
til mig hvorda Medtaget en smuk Danne —